

CHAS. HUDE

Samtidig tolker Ladbrokes forbuddet som at gælde både fastodds væddemal på danske heste- og hundevæddeløb og udenlandske heste- og hundevæddeløb, uden at dette bliver nærmere specificeret.

Dette betyder altså, at ikke nok med at de danske forbrugere nægtes muligheden for at spille fastodds væddemal på heste- og hundevæddeløb, så vil de danske forbrugere kun have mulighed for at spille på danske og svenske (qua Dantotos specialaftale med ATG i Sverige) heste- og hundevæddeløb.

Disse konklusioner, samtidig med at Ladbrokes, uden at kende det specifikke omfang, er bekendt med, at der allerede på nuværende tidspunkt findes en betydelig dansk omsætning på fastodds væddemal på danske hestevæddeløb, vil uden tvivl øge risikoen for, at danske forbrugere vil forsøge at omgå de foreslåede blokeringer, da forbrugeren simpelthen ikke vil finde det, han/hun får tilbudt via fremtidige danske licenshavere attraktivt nok og i stedet vil kunne finde det, han/hun søger hos internetspiludbydere uden dansk licens.

Set med EU-juridiske briller er dette en yderst problematisk situation, der sigtes mod at gøre til lov.

En gennemgang af omsætningstallene for de 9 danske hestevæddeløbsbaner viser, at siden 2003, hvor Hestevæddeløbssportens Finansieringsfond blev sikret del i fremtidige tipsmidler i forbindelse med den seneste lovrevision, og frem til 2008 er omsætningen på banerne faldet med gennemsnitligt omkring 10 %.

I det nye lovforslag fremkommer der ikke nogen forslag til, hvordan denne tendens ændres. Tværtimod sigter lovforslaget mod at fastholde tingene, som de er.

Det er meget tydeligt, at den faldende og generelt sparsomme interesse, som danskerne har for at spille på danske heste og hunde, skyldes, at spilleformen simpelthen ikke er tidsvarende og attraktiv nok, som lovforslaget selv anfører. Hvis man håber, at man med forbuddet mod fastodds væddemal kan genvinde den omsætning, som lige nu bliver genereret via fastodds væddemal hos udenlandske onlinespilleselskaber, så er Ladbrokes af den opfattelse, at man tager alvorligt fejl. Denne omsætning hviler nemlig hovedsageligt på spille-

formen, og det må derfor forventes, at denne omsætning i stedet vil blive konverteret til andre sportsgrene fortsat baseret på fastodds væddemål.

I tillæg til det ovenfor anførte er den nuværende interesse for heste- og hundevæddeløb fra yngre generationer mere eller mindre ikke-eksisterende, hvilket betyder, at den danske hestevæddeløbssport uundgåeligt vil ophøre med at eksistere. Det er kun et spørgsmål om tid, og det er Ladbrokes klare opfattelse, at lovforslaget i sin nuværende form blot vil fremskynde processen.

Fastodds væddemål tiltrækker en meget stor målgruppe af danskere og er uden sammenligning den mest populære væddemåls spilleform. Hvis det blev gjort muligt for de fremtidige ejere af en væddemålslicens, hvilket jo også indbefatter Danske Spils fremtidige væddemålsselskab og/eller Dantoto, at udbyde fastodds på heste- og hundevæddeløb, vil interessen for spil på heste og hunde formentlig kunne vækkes hos en meget stor målgruppe af danskere og dermed få skabt fornyet opmærksomhed og interesse fra den danske befolkning. En øget interesse og opmærksomhed som vil kunne skabe nye forretningsmuligheder for heste- og hundevæddeløbssporten på mange områder inklusiv bl.a. tilskuer- og annonce/sponsoratområdet. Man kunne forestille sig, at nogle af de fremtidige væddemålslicenshavere ville finde det yderst interessant at være annoncer og sponsor på de danske væddeløbsbaner i denne forbindelse og dermed skabe nye fordelagtige indtægtsmuligheder for hestevæddeløbsbanerne. Samtidig vil hestevæddeløbsbanerne få bedre muligheder for at tiltrække den yngre generation af spillere, også rent tilskuermæssigt, og dermed blive bedre rustet til fremtiden.

For væddemålslicenshavere vil muligheden for at udbyde fastodds væddemål på heste og hunde give merværdipotentialer i forhold til omkostningerne, der er indbefattet i at erhverve og operere under et dansk væddemålslicens, og de generelle etableringsomkostninger der er tilknyttet. Samtidig vil det kunne skabe ny udvikling og innovation på heste- og hundespilområdet, hvilket utvivlsomt vil være til gavn for hestevæddeløbssporten på trods af, at lovforslaget er af en anden mening.

Ladbrokes henstiller derfor til følgende:

- At det bliver muligt for en indehaver af en dansk licens til udbud af væddemal at udbyde fastodds væddemal på både danske og udenlandske heste- og hundevæddeløb. Hvilket vil kunne tiltrække den store gruppe af danske fastodds spillere, inklusiv den unge generation af spillere. Hvilket yderligere vil kunne resultere i fornyet og øget interesse for dansk heste- og hundevæddeløbssport og samtidig gøre dansk heste- og hundevæddeløbssport bedre rustet til fremtiden.
- Hvis man fastholder overbevisningen om, at fastodds væddemal på danske heste- og hundevæddeløb vil kannibalisere på interessen for de nuværende puljespil og totalisatorspil på de 9 danske væddeløbsbaner og være ensbetydende med enden for dansk hestevæddeløbssport, så anmodes det om, at forbuddet i det mindste kun gælder danske heste- og hundevæddeløb. Det anses nemlig for en tvivlsom og overdreven beskyttelse af puljespil på danske heste- og hundevæddeløb, at det også skal omfatte forbud mod, at danskerne skulle få mulighed for at spille fastodds væddemal på et udenlandsk heste- eller hundevæddeløb.

2.4 Forslaget om DNS- og banktransaktionsblokeringer

Denne del af lovforslaget går på at udelukke konkurrence, kontrollere ytringsfrihed og forhindre fri bevægelighed af kapital. Beskyttelse af det regulerede marked opnås bedre ved at fokusere på at gøre de danske licenshavere konkurrencedygtige med det internationale marked samt at umuliggøre markedsføring for spilleselskaber, der ikke har dansk licens.

Systemet risikerer at modarbejde sig selv.

I stedet for at være formalstjenestligt fører forslaget til ufornuftig og ukorrekt brug af ressourcer, både fra de offentlige myndigheders og fra de finansielle formidlers side. Et forbud kan også resultere i forøget kriminalitet (hvidvask af penge og skattesvindler), da det kan ses som en foranstaltning, der "resulterer i" parallelle betalingsstrukturer og betalingssystemer, der er mindre kontrollerbare. Videnskabsministeriet henviser til og advarer mod denne risiko i deres indlæg. Alternative betalingsmetoder gør kontrolprocedurer af kunderne mere besværligt, også for spiludbydere.

Vedtagelse af en politik med blokering af finansielle transaktioner er ikke attraktivt, når man tager succesraten for tidligere forsøg andre steder i betragtning. USA introducerede en lov til blokering af finansielle transaktioner i oktober 2006, som ret beset aldrig har virket og kun har gjort det mere besværligt for finansielle institutioner at overholde loven. Jim McDermont, medlem af Kongressen, har for nyligt sagt, at "det aktuelle tiltag til forbyggelse af spil ved hjælp af "Unlawful Internet Gambling Enforcement Act (UIGEA)" (den amerikanske lov vedrørende ulovligt internetspil) har vist sig at have slået fejl. På trods af forbuddet i UIGEA har millioner af amerikanere stadigvæk mulighed for at spille online. Derudover er foreslåede regler fra det amerikanske Finansministerium, der skal implementere de aktuelle forbud, blevet kritiseret kraftigt fra mange sider, herunder American Bankers Association, Credit Union National Association, Financial Services Roundtable og andre ledende finansielle institutioner."

Den uigennemtænkte lovgivning i USA har gjort meget lidt til at forhindre amerikanske statsborgere fra at spille hos internetbaserede spiludbydere. Et stort segment af top-ti poker-sites modtager fortsat spiltransaktioner fra amerikanske statsborgere. De 28 millioner amerikanere, der spillede hos internetbaserede spiludbydere inden, UIGEA-loven blev vedtaget, er ikke bare stoppet med deres fritidsinteresse. I stedet spiller de på sites, der muligvis ikke på nogen måde er reguleret, hvilket givetvis ikke har været hensigten med det amerikanske tiltag. På www.pokersourceonline.com findes yderligere information, om top-ti poker-sites og deres kundebase.

På trods af, at det tilsyneladende er en simpel metode til at håndhæve, at danskere ikke benytter sig af internetbaserede spiludbydere, der har licens i andre lande, vil blokering af finansielle transaktioner sandsynligvis ikke fungere. De tekniske realiteter i forbindelse med behandling af betalinger betyder, at nogle udbydere vil revidere deres aftaler med kreditkortfirmaer for at undgå at blive fanget, e-wallet-aftaler falder uden for forbuddet, og andre metoder vil ikke nødvendigvis give de finansielle institutioner de informationer, der kræves for at overholde lovgivningen.

Derfor siger erfaringerne indtil i dag, at tiltag, som de foreslåede, er dømt til at fejle, hvis der er en efterspørgsel efter internetbaserede spil, udbydere uden licens, der vil levere disse spil, og der ikke er noget konkurrencedygtigt tilbud fra udbydere, der har en licens.

At lovforslaget med § 76, stk. 2, og § 78 foreslar udelukkelse af alle udenlandske online spillesekskaber, inklusiv de fremtidige licenshavere, fra det danske marked fra og med lovens vedtagelse i juni og frem til disse licenser reelt er opnaet, hvilket tidligst kan være 1. januar 2011, strider klart imod fundamental EU-ret. Handelsforbud i form af at forbyde andre aktorer end statens aktor pa et marked med formalet om at beskytte indtægterne til staten er i skarp konflikt med fællesskabstraktaten.

Det fremgar tydeligt af bemærkningerne til det nuværende lovforslag, at det med forbuddet mod formidling af betalinger og transmission af information, lovforslagets § 73, stk. 2, er tilsigtet at ramme "spilleudbydere uden tilladelse", jf. bemærkningerne side 49 nederst og side 115. Ladbrokes er enig i, at det i det omfang, det matte vise sig praktisk muligt, kan være hensigtsmæssigt at afskærme et liberaliseret spillemarked overfor udbydere, der udbyder spil uden tilladelse.

Det nuværende lovforslag indeholder imidlertid, i modsætning til det oprindelige lovforslag fra 3. juli 2009, i § 78 tillige en tilføjelse af et nyt stk. 2 i den eksisterende Lov om visse spil, lotterier og væddemaal's § 10, jf. lovforslagets § 78, stk. 1. Denne ændring er ikke notificeret til Kommissionen. Ændringen far den ovenfor nævnte praktiske konsekvens, at forbuddet mod formidling af betalinger og transmission træder i kraft før den øvrige del af det nye lovforslag træder i kraft. Herved udelukkes via de tilsigtede DNS- og betalingsblokeringer, som papeget, også fremtidige "spilleudbydere med tilladelse" med undtagelse af Danske Spil A/S, fra at levere og markedsføre deres ydelse til danske forbrugere. Denne løsning forekommer uhjæmet, ikke mindst henset til den tvivlsomme overensstemmelse mellem den nuværende danske monopolmodel og fællesskabsrettens frihedsrettigheder, herunder artikel 49, jf. nærmere herom nedenfor under punkt 3.1.

Ladbrokes henstiller derfor til følgende:

- At det senest pa dagen for offentliggørelse af den nye lov i Lovtidende bliver muligt at indlevere anmodninger om tilladelser til udbud af væddemaal og online kasino samt at indbetale de for disse anmodninger foreskrevne gebyrer
- At spil udbudt af spilleudbydere, der har indleveret anmodning om tilladelser og betalt de foreskrevne gebyrer, ikke betragtes som "spil uden tilladelse" i perioden fra

gebyrernes indbetaling frem til tidspunktet for den endelige stillingtagen til, om anmodningerne kan imødekommes, forudsat at de udbudte spil falder ind under de tilladelser, der er anmodet om.

Med de ovennævnte ændringer til det nuværende lovforslag ligestilles de fremtidige "spilleudbydere med tilladelse" med Danske Spil A/S.

2.5 Forbrugerne

Det største politiske problem med lovforslaget er dog nok, at forbrugeren ikke nævnes i anden kontekst end i forbindelse med at være offer for spil eller som et objekt, der skal særligt beskyttes. Alle de millioner af danskere, som synes at det er sjovt og spændende at spille, skal fortsætte med at være stigmatiserede ofre for deres egne valg uden mulighed for at få den rigtige pris for deres køb.

3. Juridiske observationer

Det er efter Ladbrokes opfattelse væsentligt ikke blot at betragte de nu fremkomne lovforslag ud fra en politisk synsvinkel, sådan som det er sket ovenfor under punkt 2, lovforslagene må også betragtes ud fra en juridisk synsvinkel i et forsøg på at vurdere legaliteten i den foreslåede konstruktion bag et delvist liberaliseret marked for spil i Danmark.

Når det er vigtigt, er det ikke mindst fordi, Ladbrokes, som en fremtidig indehaver af tilladelser til udbud af spil i Danmark, vil have en sammenfaldende interesse med den danske stat i, at spiludbydere uden tilladelse lovligt og effektivt kan holdes ude af det danske marked. Et lovligt og effektivt system i overensstemmelse med fællesskabsretten vil endvidere gøre det attraktivt for veletablerede udbydere i andre EU-medlemsstater at ansøge om at opnå tilladelser til udbud af spil i Danmark. Omvendt vil et system, der strider mod fællesskabsretten, ikke kunne handhæves overfor spiludbydere uden tilladelse, hvilket vil gøre det mindre attraktivt for alle aktører at afholde udgifterne forbundet med en tilladelse i en konkurrencesituation med spiludbydere, der har valgt ikke at afholde disse udgifter.

Nedenstående bemærkninger skal således læses i lyset af Ladbrokes oprigtige ønske om, at der i Danmark opnas et system til afvikling af spil, og at dette system er indrettet således, at det ikke strider mod fællesskabsretten og dermed potentielt vil kunne kræves tilsidesat af spiludbydere uden tilladelse.

Afsnittet indeholdende de juridiske observationer er relativt omfangsrigt. For at fremme læsevenligheden kan det oplyses, at afsnittet indledningsvis under 3.1 beskæftiger sig med vurderingen af, om den eksisterende model i lov om visse spil, lotterier og væddemal er forenelig med fællesskabsretten.

Dette spørgsmål er væsentligt, dels fordi det foreslåede fremtidige system i vidt omfang viderefører dele af det eksisterende system, dels fordi legaliteten af det eksisterende system kan få en relativt væsentlig rolle, blandt andet som følge af den i lovforslagets § 76, stk. 2 og § 78, stk. 1, foreslåede blokering og dermed forbundne "blackout-periode", sidstnævnte baserer sig fuldt ud på en tilføjelse til det nugældende system, der isoleret sættes i kraft, før liberaliseringen af det danske spillemarked sættes i kraft.

For at forstå holdbarheden af den nuværende model er det efter Ladbrokes opfattelse væsentligt, at alle interesserede forstår, hvilke spørgsmål der var en del af sagen mellem Ladbrokes og Skatteministeriet om det danske monopol ved Østre Landsret, og ikke mindst, hvilke spørgsmål der ikke var, derfor gennemgås dette i henholdsvis punkt 3.1.1 og 3.1.2 – 3.1.3.

I afsnit 3.2 vurderes det mere konkret, hvorvidt de enkelte bestemmelser i lovforslagene efter Ladbrokes opfattelse er i overensstemmelse med fællesskabsretten.

Afsnit 3 er inddelt som følger:

3.1 Den nuværende danske model	17
3.1.1 Retssagen mellem Ladbrokes og Skatteministeriet.....	18
3.1.2 Udviklingen i retspraksis efter Østre Landsrets dom	24
3.1.3 Spørgsmål der ikke blev prøvet af Østre Landsret.....	26
3.1.3.1 Notifikation i forbindelse med lov om visse spil, lotterier og væddemal	27

3.1.3.2 Fornyelse af licensen til Danske Spil uden udbud	29
3.1.4 Den nuværende model kan ikke handhæves	34
3.2 Juridiske udfordringer i lovforslagene	35
3.2.1 Ny notifikation	36
3.2.2 Primært begrundet i økonomiske hensyn	37
3.2.2.1 De forsatte monopoler generelt (§ 5 og § 12)	37
3.2.2.2 Det forsatte monopol på spil på heste- og hundevæddeløb (§ 12)	38
3.2.3 Forlængelse af licenser uden udbud (§ 5, § 8 og § 12)	39
3.2.4 Evigtvarende licenser (§ 5, stk. 2, § 8, stk. 2 og § 12, stk. 2)	39
3.2.5 Nægtelse af licens til "sigtede" samt tilbagekaldelse (§ 33, nr. 4 og § 54, stk. 1, nr. 2)	40
3.2.6 DNS- og betalingsblokering (§ 73, stk. 2 og § 78, stk. 1)	41
3.2.7 Omsætningens betydning for bodestørrelsen (§ 73, stk. 7 og § 78, stk. 2)	43
3.2.8 Diskriminering i afgiftsniveauet (Spilleafgiftsloven)	44

3.1 Den nuværende danske model

Betragtningerne om overensstemmelsen mellem det nuværende lovforslag og fællesskabsretten, primært reglerne i traktatens artikel 43 om etableringsfriheden og artikel 49 om den fri bevægelse af tjenesteydelser, tager efter Ladbrokes opfattelse sit naturlige udgangspunkt i det nuværende danske system for udbud af spil, ikke mindst fordi det nuværende monopolsystem med det nye lovforslag tilsigtes forsat i fremtiden på en række områder, herunder eksempelvis med hensyn til udbuddet af lotterier og væddemål på heste- og hundevæddeløb.

Det eksisterende monopol på spil i Danmark baserer sig, som det fremgår af lovforslaget, primært på Lov om visse spil, lotterier og væddemål. Selve monopolmodellen og særligt forbuddet mod formidling for og udbud af spil fra spiludbydere i andre EU-medlemsstater har været genstand for en retssag mellem Ladbrokes og Skatteministeriet, der blev indledt i 2003 og hævet af Ladbrokes ved Højesteret i december 2009. Ladbrokes' ophævelse af sagen var primært baseret på, at Ladbrokes, med det i juli 2009 til Kommissionen notificerede lovforslag om delvis liberalisering af spillemarkedet, i stort omfang allerede havde op-

næst det, Ladbrokes gerne ville opnå med søgsmålet mod Skatteministeriet – nemlig en adgang til også efter dansk lov at kunne udbyde sine spil i Danmark.

Mens sagen verserede, nævnte Østre Landsret den 15. november 2006 at afsige den dom i sagen, der efterfølgende blev anket af Ladbrokes til Højesteret. Østre Landsrets afgørelse i sagen var efter Ladbrokes opfattelse forkert allerede på tidspunktet for dens afsigelse, men der er desforuden efterfølgende sket en udvikling i retspraksis fra EF-domstolen, der yderligere understreger, at dommen ikke længere kan betragtes som en korrekt vurdering af den danske monopolmodels forenelighed med fællesskabsretten, jf. nærmere nedenfor under punkt 3.1.2. Dertil kommer, at en række væsentlige spørgsmål ikke var genstand for Østre Landsrets prøvelse i sagen, jf. nedenfor under punkt 3.1.3.

For at give et kort indblik i den omfattende retssags indhold gengives nedenfor i 3.1.1 kort Ladbrokes primære retlige synspunkter fra sagen.

3.1.1 Retssagen mellem Ladbrokes og Skatteministeriet

Det er ikke og har ikke været Ladbrokes' ønske at skjule, at Ladbrokes er en professionelt drevet børsnoteret virksomhed, der, ligesom andre børsnoterede virksomheder, har som primært sigte at skabe det inden for lovens rammer størst mulige overskud til sine aktionærer. Det er imidlertid væsentligt at understrege, at allerede blot det faktum, at Ladbrokes er børsnoteret og har enhver intention om forsat at være det, sikrer, at Ladbrokes driver sin virksomhed på en redelig måde indenfor de rammer, der udstikkes af lovgivningen for de forretningsområder, Ladbrokes beskæftiger sig med.

Det er tillige væsentligt at understrege at om end sagen omhandlede forholdet mellem Ladbrokes og Skatteministeriet, så har sagens udfald betydning for ganske mange forskelligartede virksomheder og interesser. Spillemyndigheden oplyser, at der i øjeblikket er mere end 60 verserende straffesager efter lov om visse spil, lotterier og væddemål's § 10. De sagsøgte i disse sager er blandt andet store danske dagblade og andre medier, som eksempelvis jubii.dk. Spillemyndigheden har samlet udsendt mere end 300 henstillinger til virksomheder, foreninger og privatpersoner om overholdelse af § 10. På den baggrund har flere idrætsklubber og foreninger måtte sige nej tak til sponsorater til støtte for deres aktiviteter fra blandt andet Ladbrokes.

Afgørelsen i sagen ville kunne få en afledt betydning for indtjeningsmulighederne for danske medier, der er etableret her i landet. Ved en opretholdelse af § 10 vil de, i modsætning til danske medier, der eksempelvis sender fra London, som TV3, TV3+ Kanal 5 og Viasat Sport, have været afskåret fra i overensstemmelse med dansk lov at tjene penge på markedet for annoncer rettet til danske spillere i danske medier.

Det må også understreges, at systemhensyn ikke kan begrunde opretholdelse af en lovgivning, der strider mod de grundlæggende rettigheder i fællesskabstraktaten om etableringsfrihed og den fri bevægelse af tjenesteydelser.

Forudsætningen for, at der undtagelsesvis kan være tale om, at indskrænkninger i fællesskabsrettens grundrettigheder ikke strider mod fællesskabsretten, er overordnet set, at:

- restriktionerne skal være begrundet i tvingende almene hensyn,
- de skal være egnede til at virkeliggøre de formål, de forfølger, og
- de må ikke gå ud over, hvad der er nødvendigt for at opnå dette formål, samt endelig
- at restriktionerne anvendes uden forskelsbehandling.

Det danske monopol på udbud af spil omfattet af lov om visse spil, lotterier og væddemål er officielt begrundet med følgende hensyn:

- at holde forbruget af spil med økonomisk indsats på et moderat niveau,
- at beskytte forbrugeren,
- at begrænse ludomani og økonomisk kriminalitet og
- at begrænse privatpersoners mulighed for at udnytte spillelysten som grundlag for erhvervsmæssig indtjening.

Det fremgår dog tydeligt af forarbejderne til loven, både i dens nuværende version og en række tidligere versioner, at monopollet tillige, hvis ikke reelt udelukkende, er begrundet i et fiskalt ønske om at kanalisere indtægter fra spilleaktiviteter videre til almennyttige formål som sport og kultur.

Som det fremgår ovenfor er en forudsætning for at den danske monopolkonstruktion undtagelsesvis kan accepteres i forhold til fællesskabsretten, blandt andet at det danske monopol er egnet til at virkeliggøre de hensyn, monopollet forfølger

Betragtet fra en simpel synsvinkel er det danske monopol i strid med fællesskabsretten allerede fordi, det tydeligvis ikke er egnet til at virkeliggøre hensynene. Det samlede spilleforbrug i Danmark er, selv efter de af Skatteministeriet fremlagte tal, på trods af monopollet, steget kraftigt i arevis, hvilket klart demonstrerer, at monopollet ikke er egnet til at holde spilforbruget på et moderat niveau.

Ifølge Skatteministeriets egne tal placeres der i dag nær ved en ligeså stor del af den stigende omsætning fra danske spillere hos udenlandske udbydere, som der placeres hos den danske bevillingshaver. Denne udvikling eksisterer og vil forsat eksistere – i hvert fald så længe det ikke er forbudt danske spillere at spille i udlandet.

Vælges det at anlægge en mindre simpel synsvinkel og gennemgå den danske monopolkonstruktion og dens faktiske administration nærmere, er det væsentligt indledningsvist at holde følgende for øje. Netop og allerede fordi monopolkonstruktionen er en undtagelse til hovedreglerne om fri etableringsret, fri bevægelse af tjenesteydelser og fri konkurrence, er det den, der påberaber sig undtagelsen, in casu Skatteministeriet, der har bevisbyrden for, at monopollet er et nødvendigt og proportionalt retsmiddel til at forfølge hensynene bag monopollet. Ligeledes har Skatteministeriet bevisbyrden for, at hensynene bag monopollet varretages ved monopollets faktiske administration.

Medmindre Skatteministeriet fremlægger dokumentation, herunder eksempelvis statistisk materiale, der dokumenterer at den valgte monopolkonstruktion er nødvendig og proportional, er monopollet i strid med fællesskabsretten grundlæggende frihedsrettigheder.

Adfærden hos Dansk Tipstjeneste A/S og efterfølgende Danske Spil A/S rejser en række punkter, der indikerer, at Skatteministeriet ikke vil være i stand til at lofte den Skatteministeriet påhvilende bevisbyrde.

Det harmonerer ikke med hensynet om at holde spilforbruget på et moderat niveau, at Danske Spil A/S markedsfører sine spil intensivt, jf. om nyere retspraksis på dette område nedenfor under punkt 3.1.2.

Argumentet om, at markedsføringen er nødvendig og sker for at kanalisere omsætningen fra spil ind i Danske Spil A/S's rammer, forudsætter, at markedsføringen alene sker for at påvirke forbrugerens valg af spilleudbydere – ikke at få flere forbrugere til at spille.

Var kanaliseringen det reelle mål for markedsføringen, skulle markedsføringen målrettes mod spillere, der allerede spiller på de "farlige, udenlandske spil" eller som sandsynligvis vil spille på disse i fremtiden. Langt den største del af den danske befolkning vil ikke umiddelbart overveje at spille på Internettet hos udenlandske udbydere. Markedsføringen fra Danske Spil A/S er imidlertid, rettet generelt mod den danske befolkning.

Markedsføringen retter sig heller ikke imod at advare om de farlige typer af spil. Det eneste reklamerne gør, er at opmuntre befolkningen til at spille hos Danske Spil A/S.

Hvis argumentet om, at markedsføringen er nødvendig for at kanalisere spil ind i Danske Spil A/S's rammer, skulle følges, har der ikke været nogen grund til at markedsføre Dansk Tipstjeneste A/S's spil, allerede inden der var nogen reel konkurrence fra udlandet. Ligeledes var der ikke nogen grund til at reklamere for spilleprodukter, der ikke er konkurrenceudsatte som f.eks. den ugentlige Lottotrækning. Virkeligheden viser imidlertid, at der sker massiv markedsføring også af ikke konkurrenceudsatte spil, ligesom Dansk Tipstjeneste A/S historisk har markedsført sine spilleprodukter massivt.

Udbud af en lang række nye spillemuligheder via Internet, mobiltelefoner og andre kanaler, fx digital tv, er en kraftig ekspansion af spillemulighederne, der heller ikke harmonerer med det overordnede mål om at holde spilforbruget på et moderat niveau.

Skatteministeriet har afvist, at det danske system kan sammenlignes med det, der var omfattet af Gambelli-sagen, sag C-243/01 fra EF-domstolen af 6. november 2003, hvor der blev udstedt licenser til en lang række nye spillesteder. Det er Ladbrokes' opfattelse, at indførslen af mulighederne for, at spillerne kan spille hos den danske bevillingshaver via Internettet, mobiltelefon og andre medier på en lang række nye spilleprodukter, udgør en voldsom ekspansion af "spillestederne" i Danmark, da det nu er muligt at spille overalt og når som helst, hvilket gør en sammenligning med Gambelli-sagen fuldt berettiget.

Det faktum, at Skatteministeriet administrerer en lovgivning, der bade skal holde spilforbruget på et moderat niveau og samtidig, som det følger af Danske Spil A/S's mandat, skal "sikre størst muligt overskud til modtagerne af tipsmidlerne" giver åbenlyst anledning til en interessekonflikt. Det er åbenlyst, at hensynet til at skabe størst muligt overskud i dag og tidligere har vejet tungest og har ført til en markedsføring af Dansk Tipstjeneste A/S's og Danske Spil A/S's spiltilbud som harmløse dagligvarer med en samfundsgavnlig sideeffekt. Sidstnævnte er særligt indikeret med Danske Spil A/S's massivt markedsførte slogan "til glæde og gavn".

Når det kommer til hensynet til at beskytte forbrugeren, herunder mod risikoen for spilafhængighed og ludomani, er Danske Spil A/S's opdeling af spil i høj- og lavrisiko-spil principielt en fin opdeling, hvis den blev fulgt konsekvent. Imidlertid tilbyder og markedsfører Danske Spil A/S også spil, der betragtes som højrisiko-spil, f.eks. Oddset.

Markedsføringen af Danske Spil A/S's spiltilbud er generelt ikke egnet til at beskytte forbrugeren og begrænse risikoen for ludomani eller anden spilafhængighed. Reklameringsen for spillene er over alt og vedholdende. Der går eksempelvis ikke en aften på landsdækkende TV2, uden at der er minimum én reklameblok for spiltilbuddene fra Danske Spil A/S i bedste sendetid. Netværket af spilforhandlere for Danske Spil A/S er ligeledes så bredt dækkende, at det er mere eller mindre umuligt at handle i en dansk kiosk, dagligvarebutik eller på en tankstation uden at blive præsenteret for mindst et af spiltilbuddene umiddelbart i forbindelse med betalingskassen i butikken. Dermed har Danske Spil A/S medvirket til at skabe et image om deres spiltilbud som en almindelig harmløs dagligvare, der uden betænkelighed kan anvendes som underholdning og fritidsbeskæftigelse.

Trumfen i bestræbelsen for at få Danske Spil A/S's spilprodukter til at fremstå som almindelige dagligvarer er dog muligheden for at abonnere på Lotto og betale via PBS. Spil bliver på den måde blot en af de almindelige regninger, der automatisk betales hver den første i måneden. Betales regningen via en budgetkonto med en tilknyttet kassekredit, er der for en stor del af forbrugerne oven i købet en overvejende sandsynlighed for, at spillet sker på kredit – godt nok ikke kredit fra Danske Spil A/S, men dog kredit fra spillerens egen bank.

Spillemulighederne via internettet og mobiltelefon m.v. på Danske Spil A/S's spil tjener blot til yderligere at understrege den allestedsnærværende spilmulighed.

Sammenholdes det ovenfor beskrevne skabte image for spiltilbuddene med det faktum, at Danske Spil A/S's præventive foranstaltninger mod spillernes udvikling af spilafhængighed og ludomani begrænser sig til et par enkelte foldere, der forefindes i spillebutikkerne og en kort ikke løjnefaldende notits på hjemmesiden, er det åbenlyst, at den faktiske administration af monopollet ikke har som effekt at begrænse ludomani eller spilafhængighed, endelige moderere forbruget af spil eller beskytte forbrugeren.

Væsentligt i forbindelse med de foregående afsnit indeholder lov om visse spil, lotterier og væddemål ikke en eneste bestemmelse, der regulerer, hvorledes monopollet skal udøves for at moderere forbruget af spil og for at begrænse ludomani og spilafhængighed.

Hvis et monopol kan retfærdiggøres af et hensyn til at begrænse/fjerne privates mulighed for at tjene penge på området, fjerne konkurrencen og begrænse de negative konsekvenser, burde et monopol umiddelbart være anvendeligt på mange af de erhvervsområder, der i dag har en grundig regulering. Dette hensyn er selvindlysende ikke tilstrækkeligt - restriktionerne skal stadig retfærdiggøres i forhold til fællesskabsrettens grundrettigheder.

Hvis Skatteministeriet gerne vil fjerne muligheden for private virksomheder for at udnytte smuthuller eller på anden måde få det bedste ud af spillemarkedet, må Skatteministeriet sørge for at ændre og rette loven til, så det ikke længere er muligt. Det er ikke proportionalt at fjerne enhver mulighed for private virksomheder til at agere på hele eller dele af området.

For at retfærdiggøre et monopol, må Skatteministeriet komme med handgribeligt bevis for, at det ikke er muligt at regulere markedet ved hjælp af mindre restriktiv lovregulering. Sådanne beviser er ikke fremkommet i sagen.

Det kan tilføjes, at eksempelvis argumentet om, at beskyttelsen af unge under 18 år bedre kan ske igennem et monopol end ved normal regulering ikke holder. Det er såvel på det nuværende marked som på det liberaliserede marked den lokale ekspedient hos den lokale forhandler af spilleprodukter, der skal sørge for, at unge under 16 år ikke spiller. Sanktionsmuligheden i form af inddragelse af autorisationen til at sælge spilprodukterne vil virke lige godt – eller dårligt – på begge markedstyper.

3.1.2 Udviklingen i retspraksis efter Østre Landsrets dom

Kommissionen har trods sin begrundede udtalelse til den danske regering vedrørende uoverensstemmelserne mellem den danske monopolmodel og fællesskabsretten endnu ikke indledt den bebudede sag ved EF-domstolen. Omvendt har Kommissionen heller ikke ladet forstå, at sagsanlægget ikke vil komme.

EF-domstolen har efter Østre Landsrets dom fra november 2006, sagen blev hovedforhandlet ved Østre Landsret i august 2006, ved flere lejligheder taget stilling til problemstillinger vedrørende de nationale spillemonopoler, der forsat opretholdes i en række medlemsstater.

Indledningsvis og måske væsentligst i konteksten med Østre Landsrets dom er generaladvokatens udtalelser i hans forslag til afgørelse i Santa Casa-sagen, C-42/07, præmis 207, hvor han anfører:

"Dette er blevet bekræftet i retspraksis, hvori det er fastslået, at den åbenbare tilsidesættelse af fællesskabsretten hos en ret, der træffer afgørelse som sidste instans, kan gøre staten ansvarlig, og at der endog kan anlægges traktatbrudssøgsmål mod en medlemsstat på grund af national retslig fortolkning, der er i strid med fællesskabsretten, når denne retspraksis bekræftes eller ikke afkræftes af den højeste ret"

Med andre ord er en fortolkning af fællesskabsretten fra Østre Landsrets side ikke til hinder for, at Kommissionen, som sket, fastholder sit synspunkt om, at det danske monopol strider mod fællesskabsretten.

EF-domstolen har efter november 2006 flere gange haft anledning til atter at understrege sin pointe om, at monopoler hvis reelle begrundelse er økonomiske interesser for medlemsstaten, strider mod fællesskabsretten. I generaladvokatens forslag til afgørelse i Santa Casa-sagen præmis 65 hedder det:

"Derimod kan det forhold, at indtægter fra spil påvirker finansieringen af sociale aktiviteter, ikke udgøre en begrundelse som sådan. Domstolen bygger denne bedømmelse på det princip, hvorefter tab af eller nedgang i skatteindtægter ikke er et af de hensyn, der er anført i artikel 46, og ikke udgør et tvingende alment hensyn."

I generaladvokatens udtalelse i sagen mellem Ladbrokes og Stichting de Nationale Sporttotalisator C-258/08, præmis 62:

"I merely wish to say that, because of the particular nature of gambling, a Member State should be required to open a specific form of gambling to free competition only if the State chooses to make the form of gambling a normal or ordinary economic activity in which the primary object is to make the maximum profit."

I generaladvokatens udtalelse i Engelman-sagen, C-64/08, præmis 80, sidste punktum:

"Viser det sig at denne fiskale malsætning er den hovedsagelige malsætning, strider monopollet, med eller uden reklamer, mod fællesskabsretten."

Endelig har spørgsmålet om reklamering og omfanget af reklamering for de af monopollet omfattede spil været genstand for behandling ved EF-domstolen, der som udgangspunkt accepterer, at reklamer kan anvendes for at kanalisere omsætningen ind i kontrollerede rammer. imidlertid understreger generaladvokaten i sit forslag til afgørelse i Engelman-sagen, at:

"Jeg tilslutter mig på dette punkt, det synspunkt Kommissionen har udtrykt i sit indlæg, som følger: "Hvad angår markedsføring, skal den nationale domstol efterprøve, hvorvidt de relevante strategier for den faktiske monopolindehaver kun informerer de potentielle kunder om produkternes eksistens og dermed tjener til at sikre kunderne en kontrolleret tilgang til spil, eller om de inviterer og opfordrer kunderne til en aktiv deltagelse i spil"

Generaladvokaten præciserer og gentager dette synspunkt i sit forslag til afgørelse af 4. marts 2010 i de forenede sager, C-316/07, C-358/07 – C-360/07 og C-409/07 – C-410/07, Stoss-sagen, hvor det i præmis 106, punkt 1, 1.del, fastslås:

"Artikel 49 skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for et statsligt monopol på heldspil (som sportsbetting)

- *selv når de nationale monopolindehavere opfordrer til deltagelse i disse spil, forudsat at markedsføringen er moderat og reelt er rettet mod at bekæmpe kriminalitet eller at lede spillelysten ind i regulerede og kontrollerede rammer, og ikke mod at forøge den offentlige indtjening*

Selv uden at være af en forudindfattet mening synes det objektivt klart, at den strategi, der følges ved markedsføringen af Danske Spil A/S's spil, har det overordnede sigte at fremme spillelysten – jeg henviser som illustration blot til slogans fra Danske Spil A/S som "Tænk hvis du vandt" og "Til glæde og gavn" sidstnævnte efterlader det klare indtryk hos forbrugeren, at dennes gavn for samfundet er større, jo mere han spiller

3.1.3 Spørgsmål der ikke blev prøvet af Østre Landsret

Der er ovenfor under 3.1.1 redegjort for de hovedsynspunkter, der blev prøvet af Østre Landsret. Imidlertid var der en række spørgsmål, der af forskellige strategiske årsager ikke blev medinddraget under sagen og som i lyset af EF-domstolens efterfølgende praksis påkalder sig fornyet interesse. Af disse spørgsmål er de primære dels spørgsmålet om, hvorvidt den nuværende lovgivning i lov om visse spil, lotterier og væddemål overhovedet kan håndhæves overfor spilleudbydere fra andre EU-medlemsstater, eftersom loven ikke har

været notificeret til Kommissionen, jf. nedenfor under 3.1.3.1, og dels spørgsmålet om, hvorvidt den nuværende lovgivning og beskyttelsen af den faktiske udøvelse af monopolet, Danske Spil A/S, strider mod fællesskabsretten på baggrund af, at de nuværende licenser til at udbyde spil her i landet er tildelt og løbende fornyet, uden licenserne har været udbudt, jf. nedenfor under 3.1.3.2.

3.1.3.1 Notifikation i forbindelse med lov om visse spil, lotterier og væddemål

Det fremgår af Kommissionens "En vejledning i proceduren for indberetning af oplysninger vedrørende tekniske standarder og forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester", side 7, at:

En af de vigtigste og vanskeligste opgaver i forbindelse med forvaltningen af det indre marked består i at forhindre, at der indføres tekniske forskrifter og standarder på nationalt plan, der skaber nye handelshindringer.

For at sikre det indre marked imod sådanne handelshindringer, blev direktiv 83/189/EØF, kodificeret ved direktiv 98/34/EF, vedtaget. Dette direktiv indstifter en informationsprocedure, der sikrer, at alle nye forskrifter og standarder, der potentielt kan udgøre en handelshindring, skal notificeres for Kommissionen med henblik på Kommissionens og de øvrige medlemsstats bemærkninger.

Anvendelsesområdet for direktiv 98/34 har siden august 1999 omfattet forebyggelsen af indførelsen af nye hindringer for den frie etableringsret og den frie bevægelighed for informationssamfundets tjenester.

Udvidelse af anvendelsesområdet for direktiv 98/34 betyder, at Kommissionen skal underrettes om alle lovforslag, der indeholder forskrifter vedrørende tjenester, jf. direktiv 98/34 artikel 8, stk. 1, nr. 1, der ønskes vedtaget efter august 1999.

Både Kommissionen og generaladvokaten, i sit forslag til afgørelsen i Santa Casa-sagen, C-42/07, har fastslået, at en medlemsstats regelsæt, hvorefter eneretten til at afholde og drive lotterier og totalisatorspil på hele denne stats område omfattende alle elektroniske

kommunikationsmidler, navnlig internettet, udgør en "teknisk forskrift", og lovgivningen er dermed omfattet af underretningspligten i direktiv 98/34, artikel 8, stk. 1, nr. 1.

Dette faktum synes ikke bestridt af den danske regering, som i juni 2009 sendte lovforslaget om liberaliseringen af spillemarkedet i høring hos Kommissionen i overensstemmelse med reglerne i direktiv 98/34.

I marts 2003 ændrede man lov om visse spil, lotterier og væddemål. Det fremgår af bemærkningerne til ændringerne, at man blandt andet ønskede at skærpe lovgivningen overfor udenlandske spilleudbydere, der udbød spil på internettet rettet mod det danske marked. Denne skærpelse af lov om visse spil, lotterier og væddemål, der blev indført i lovens § 10, er vedtaget efter, at direktiv 98/34's anvendelsesområde blev udvidet til også at omfatte informationssamfundets tjenester.

Ændringen af § 10 i 2003 kan ikke betragtes, som værende indeholdt i den oprindelige formulering af § 10. Lov om visse spil, lotterier og væddemål er oprindeligt fra et tidspunkt, hvor der ikke fandtes udbud af spil på internettet, og hvor ingen udenlandske spilleudbydere rettede deres spil imod det danske marked.

Den nye formulering fra 2003 af § 10 i lov om visse spil, lotterier og væddemål udgør derfor en reel udvidelse af lov om visse spil, lotterier og væddemål's anvendelsesområde.

I EF-Domstolens dom af 21. april 2005 i Lindberg sagen, sag C-267/03, fastslås det, at en omdefinering i en national lovgivning skal meddeles Kommissionen, hvis denne nye lovgivning ikke begrænser sig til at gengive eller erstatte tekniske forskrifter uden tilføjelser eller supplerende specifikationer. Ændringen af lov om visse spil, lotterier og væddemål i 2003 medførte en ikke uvæsentlig udvidelse af § 10's anvendelsesområde. Den nye formulering af lov om visse spil, lotterier og væddemål fra 2003, er derfor omfattet af direktiv 98/34, og skulle derfor have været notificeret for Kommissionen i overensstemmelse med artikel 8, stk. 1, nr. 1 i direktiv 98/34.

Ændringen af lov om visse spil, lotterier og væddemål, blev aldrig forelagt for Kommissionen. Konsekvensen af, at Kommissionen ikke er blevet underrettet om et lovforslag, er, at

lovforslaget ikke kan finde anvendelse, og dermed ikke kan håndhæves overfor enkeltpersoner eller virksomheder.

Dette er blandt andet fastslået af EF-Domstolen i dom af 30. april 1996 i "CIA Security International"-sagen C-194/94, og flere gange gentaget i Kommissionens "En vejledning i proceduren for indberetning af oplysninger vedrørende tekniske standarder og forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester".

Det følger ligeledes af generaladvokatens udtalelser i Santa Casa-sagen, præmis 187:

"I overensstemmelse med Domstolens opfattelse i CIA Security International-dommen kan den pågældende nationale lovgivning, da den ikke er blevet behørigt meddelt Kommissionen og dels forbeholder Santa Casa eneretten til at afholde og drive lotterier og totalisatorspil på internettet, dels fastsætter sanktioner i form af administrative bøder over for tjenesteydere, der udbyder spil på internettet til personer, som har bopæl på portugisisk område, i strid med denne eneret, ikke hævdes over for Bwin, hvorfor det påhviler den nationale ret ikke at anvende den."

Der er altså fuldstændigt klart, at en lov, der skulle have været notificeret for Kommissionen, og som ikke er blevet det, ikke kan påberåbes overfor borgerne.

Dette medfører, at den nuværende lov om visse spil, lotterier og væddemål ikke er gyldig, og derfor ikke kan anvendes overfor borgerne.

3.1.3.2 Fornyelse af licensen til Danske Spil uden udbud

Bevillingen til udbud af spil, der er tildelt Danske Spil A/S, fornyes efter den nugældende lov om visse spil, lotterier og væddemål § 2, stk. 2 for perioder af op til 5 år, men er i de senere år i praksis blevet fornyet for ét år af gangen.

Det fremgår af lov om visse spil, lotterier og væddemål, at bevilling kan gives til ét selskab, jf. § 2, stk. 1 og § 3, stk. 1 definerer, at dette selskab skal være ejet 80 % af den danske stat, 10 % af DGI og 10 % af DIF.

Sø- og Handelsretten har i sin dom, gengivet i U2010.1SH, fastslået, som også fremført af Danske Spil A/S advokat under sagen, at Danske Spil A/S er et privatretligt selskab.

Bevillingen har aldrig, hverken efter den nugældende lov eller efter de tidligere love, været i udbud. Det er Ladbrokes opfattelse, at selv hvis det antages, at den danske monopolmodel er i overensstemmelse med fællesskabsretten, så er det manglende udbud i strid med fællesskabsretten. Det er muligt, at der kan findes argumenter, der lovligt kan understøtte monopolmodellen, men der findes ikke umiddelbart argumenter for, at dette monopol ikke vil kunne udøves af andre privatretlige selskaber end det i lov om visse spil, lotterier og væddemål § 3, stk. 1 definerede selskab in casu Danske Spil A/S.

EF-Domstolen har i en sag mellem Kommissionen og Italien, sag C-260/04, af 13. september 2007, i præmis 22-24 og 33 udtalt:

Domstolen har fastslået, at selv om offentlige tjenesteydelseskoncessioner på fællesskabsrettens nuværende udviklingsstun er udelukket fra anvendelsesområdet for direktiv 92/50, er de offentlige myndigheder, der indgår aftalerne, ikke desto mindre forpligtet til at overholde traktatens grundlæggende regler i almindelighed og princippet om forbud mod forskelsbehandling på grundlag af nationalitet i særdeleshed.

Domstolen har siden kendt for ret, at de traktatbestemmelser, som finder anvendelse på offentlige tjenesteydelseskoncessioner, bl.a. artikel 43 EF og 49 EF, samt forbudet mod forskelsbehandling på grundlag af nationalitet er et særligt udtryk for ligebehandlingsprincippet.

I denne forbindelse indebærer ligebehandlingsprincippet og princippet om forbud mod forskelsbehandling på grundlag af nationalitet navnlig en gennemsigtighedsforpligtelse, således at den ordregivende myndighed kan sikre sig, at principperne overholdes. Denne gennemsigtighedsforpligtelse, der påhviler den ordregivende myndighed, består i at sikre en passende grad af offentlighed til fordel for enhver potentiel tilbudsgiver, der gør det muligt at åbne koncessionen på tjenesteydelser for konkurrence og at kontrollere, at udbudsprocedurerne er upartiske...

Endvidere har EF-domstolen i Placanica-sagen, de forenede sager C-338/04, C-359/04 og C-360/04 af 6. marts 2007, i præmis 61, 64, 69 og 71, udtalt følgende:

Domstolen har allerede fastslået, at selv om udelukkelsen fra udbudsrunderne gælder uden forskel for alle de kapitalselskaber, som er noteret på de officielle børser, og som kan have en interesse i at få tildelt koncessioner, uanset om de er etableret i Italien eller en anden medlemsstat, udgør den nationale lovgivning om udbud umiddelbart en restriktion for etableringsfriheden, for så vidt som fraværet af udenlandske erhvervsdrivende blandt koncessionshaverne skyldes den omstændighed, at den italienske lovgivning om udbud i praksis gør det umuligt for kapitalselskaber, der er noteret på de officielle børser i de andre medlemsstater, at opnå koncessioner.

Artikel 43 og 49 skal derfor fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagerne omhandlede, hvorefter erhvervsdrivende, der er stiftet i form af kapitalselskaber, hvis aktier er noteret på de officielle børser, udelukkes fra hasardspilsektoren og ydermere forsat er udelukket fra denne sektor.

Det fremgår desuden af retspraksis, at en medlemsstat ikke kan iværksætte en strafretlig sanktion i tilfælde af manglende efterlevelse af en administrativ formalitet, når opfyldelsen af denne formalitet bliver afslået eller umuliggjort af den pågældende medlemsstat i strid med fællesskabsretten.

Det må derfor fastslås, at artikel 43 og 49 skal fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagerne omhandlede, der pålægger personer som de tiltalte i hovedsagerne strafferetlige sanktioner for at have udøvet organiseret væddemalsvirksomhed uden den koncession eller polititilladelse, som kræves i henhold til den nationale lovgivning, når disse personer ikke har kunnet opnå de ovennævnte koncessioner og tilladelser, fordi medlemsstaten har afslået at tildele dem i strid med fællesskabsretten."

Generaladvokaten har i de nyeste udtalelser fra henholdsvis december 2009 og februar 2010 i C-258/08, Ladbrokes mod Stichting de Nationale Sporttotalisator, og C-64/08, Engelman, fulgt op på denne praksis fra Domstolen.

I C-258/08 har generaladvokaten berørt emnet i præmis 151-152, 160, 170, 187 og 190 - 191.

"Den danske, græske, østrigske, finske og norske regering er også af den opfattelse, at gennemsigtighedsforpligtelsen ikke er anvendelig på et enkelt-operator licenssystem.

Jeg deler ikke denne opfattelse. Af de følgende grunde er retspraksis vedrørende gennemsigtighedsforpligtelsen, efter min mening, anvendelig på et licenssystem begrænset til én enkelt operator inden for spillesektoren.

Når en medlemsstat først har tildelt udøvelsen af en slags spil til den private sektor, må medlemsstaten respektere ligebehandlingsprincippet for alle operatører, der kunne være potentielle interesserede.

... Gennemsigtighedsprincippet, der bliver stadig mere væsentligt i det offentlige liv i de moderne samfund, i den grad at det er ved at blive et af de synlige tegn på demokrati, optræder her som det rimelige modstykke til de begrænsninger, som medlemsstaterne, i forbindelse med udøvelsen af deres suverænitæt i den sektor (spillesektoren), kan pålægge den fri bevægelsesret. Med andre ord, gennemsigtighedsprincippet er essentielt, især hvor medlemsstater, som indenfor spillesektoren, er tildelt et stort raderum. Eksklusive rettigheder er ikke ensbetydende med uigennemsigtighed.

Jeg kan ikke forstå, hvordan en udbudsrunde på tildeling af en licens for en begrænset periode på fem år skal kunne kompromittere malsætningen i den hollandske lovgivning om at beskytte forbrugerne mod spilafhængighed og kriminalitet. Disse mal-

sætninger er, som jeg allerede har besvaret, effektivt forfulgt ved tildelingen af et monopol og ved de betingelser, der regulerer den licenserede operators aktiviteter samt de evaluerings- og overvagningsmetoder, der er etableret af medlemsstaten. Den hollandske regering har ikke bevist, at effektiviteten af et sådant system vil blive kompromitteret af en udbudsrunde ved udløbet af en licens.

Jeg ønsker ganske enkelt at udtale, at en sådan retfærdiggørelse kun kan accepteres, hvis det bevises, at en udbudsrunde virkelig vil umuliggøre opfyldelsen af en af de hensyn, der er henvist til i artikel 45 og 46.

Jeg foreslår derfor, i besvarelse af det forelagte spørgsmål, at Domstolen skal følge Kommissionens forslag og gentage præmis 33 i dommen i sagen mellem Kommissionen og Italien, ifølge hvilken artikel 49 udelukker forlængelsen af en eneoperators licens uden iværksættelse af en udbudsrunde.

I C-64/08 har generaladvokaten berørt emnet i konklusionen punkt 1 og 3.

"Artikel 43 skal forstås således, at den er til hinder for enhver forskrift, der forbeholder driften af tilfældighedsspil for selskaber i aktieselskabsform, der er etableret i den pågældende medlemsstat.

Artikel 43 og 49 er til hindre for en forskrift, hvorefter samtlige koncessioner til tilfældighedsspil fordeles efter en regulering, der udelukker udbydere, der ikke er hjemmehørende i medlemsstaten.

Allerede i lyset af ovennævnte retspraksis og generaladvokatens udtalelser forekommer det åbenbart, at det eksisterende danske bevillingssystem i lov om visse spil, lotterier og væddemål, herunder den nuværende bevilling til Danske Spil A/S, strider mod fællesskabsretten.

Fremadrettet er det endvidere væsentligt at gøre opmærksom på Radets direktiv 2007/66 af 11. december 2007, der skulle have været implementeret i dansk ret senest den 20. december 2009.

Lov om håndhævelse af udbudsreglerne m.v. implementerer blandt andet i § 17 muligheden for at en kontrakt kan erklæres "uden virkning", såfremt udbudsreglerne ikke har været overholdt. Dette medfører, at offentlige kontrakter m.m., der bliver indgået efter lovens ikrafttrædelse, kan erklæres uden virkning, hvis ikke de påkrævede udbudsregler er fuldt. Som ovenfor gennemgået, har generaladvokaten præciseret, at det er i strid med EF-traktatens artikel 49 at forlænge en eneoperators licens uden at iværksætte en udbudsrunde.

I det nuværende lovforslag til Lov om spil er der intet, der indikerer, at licensen til at udbyde lotto og andre talspil skal blive genstand for en udbudsrunde. Såfremt denne licens pr. 1. januar 2011 blive tildelt Danske Lotterier uden en udbudsrunde, vil denne licens kunne erklæres ugyldig efter Lov om håndhævelse af udbudsregler m.v. § 17.

Direktiv 2007/66/EF har som udgangspunkt ingen effekt på kontrakter indgået før implementeringen af direktivet. I den forbindelse skal det dog bemærkes, at artikel 3 i direktivet indeholder en frist for medlemsstaterne til at sætte de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme direktivet. Denne frist var den 20. december 2009. Som ovenfor anført, træder den danske implementeringslov tidligst i kraft 1. juli 2010. Såfremt en medlemsstat ikke overholder et direktivs implementeringsfrister, så har direktivet direkte virkning i medlemsstaten, og kan påberåbes ved de nationale domstole.

Ovenstående betyder, at den bevilling som Danske Spil A/S har fået fornyet pr. 1. januar 2010, kan erklæres ugyldig i henhold til direktiv 2007/66/EF. Hvilket vil medføre, at Danske Spil A/S siden 1. januar 2010 har udbudt spil i strid med Lov om visse spil, lotterier og væddemål.

3.1.4 Den nuværende model kan ikke håndhæves

Når Ladbrokes har fundet det relevant at gennemgå den nuværende danske models forenelighed med fællesskabsretten ovenfor, er det primært af to årsager. For det første, fordi det nuværende system alt andet lige er det, der er gældende, indtil ny lovgivning kan træde

i kraft, og for det andet, fordi det fremsatte lovforslag i vidt omfang bygger videre på, og på visse områder blot fortsætter, den nuværende model.

Udviklingen i retspraksis fra EF-domstolen, antyder kraftigt, som papeget ovenfor under punkt 3.1.2, at den danske monopolmodel ikke er i overensstemmelse med fællesskabsretten, allerede når der alene ses på monopollets egentlige primære begrundelse i statens økonomiske interesser og Danske Spil A/S' allestedsnærværende "køb-mer" markedsføring. Østre Landsrets afgørelse fra november 2006 er ældre end det meste af den anførte nyere praksis fra EF-domstolen, og gør ikke i sig selv den danske model lovlig, såfremt Kommissionen, som tilfældet er, forsat er af en anden opfattelse. Er monopolmodellen i strid med fællesskabsretten vil det være umuligt for den danske stat at håndhæve de sanktioner, der er indsat i den nugældende lov om visse spil, lotterier og væddemål, eksempelvis forbuddet mod at udenlandske spilleudbydere kan tilbyde deres spil til forbrugerne her i landet. Den manglende mulighed for at håndhæve disse sanktioner vil også gøre sig gældende i forbindelse med den i lovforslaget indeholdte bibeholdelse af monopollet på en række områder.

Ladbrokes anerkender, at ovennævnte vurdering af, hvilke hensyn der begrunder monopollet, og anskuelsen af hvorledes monopollet udøves i praksis, er underlagt en i en vis grad subjektiv fortolkning, indenfor hvilken staterne indrømmes et ret stort raderum af EF-domstolen.

Hvad der imidlertid er objektivt, er de ovenfor under 3.1.3.1 og 3.1.3.2 beskrevne pligter til notifikation og udbud. Konsekvenserne af, at den danske stat ikke hidindtil har overholdt disse forskrifter, er blandt andet, at sanktionerne indeholdt i den nugældende lov om visse spil, lotterier og væddemål § 10 ikke kan håndhæves overfor udbydere af spil uden tilladelse her i landet, og som anført ovenfor under 3.1.3.2, at Danske Spil A/S udbyder sine spil her i landet uden gyldig tilladelse.

3.2 Juridiske udfordringer i lovforslagene

I tilslutning til de ovenfor under punkt 3.1 anførte mere overordnede juridiske observationer med hensyn til den danske model, såvel den eksisterende som den fremtidige, vil der i de

følgende afsnit blive gjort en række observationer særligt med hensyn til visse af de nye regler i lovforslagene.

3.2.1 Ny notifikation

Der henvises indledningsvis til bemærkningerne om notifikation i afsnit 3.1.3.2 ovenfor.

I overensstemmelse med reglerne i direktiv 98/34, artikel 8, stk. 1, nr. 1 sendte den danske regering forslaget til Lov om Spil til høring hos Kommissionen i juni 2009. Nærværende lovforslag til Lov om Spil er dog ændret på en række væsentlige punkter, i forhold til det lovforslag der blev sendt i høring hos Kommissionen.

Blandt ændringerne er indsættelse af § 76 stk. 2 og § 78 i nærværende lovforslag. Disse paragraffer var ikke medtaget i det oprindelige lovforslag § 78 og § 76 stk. 2 udgør tilsammen en væsentlig ændring af lovforslaget

Det fremgår af Direktiv 98/34 artikel 8, stk. 1, nr. 3, at medlemsstaterne skal fremsende en ny meddelelse til Kommissionen, hvis der i et udkast til tekniske forskrifter foretages væsentlige ændringer. I Kommissionens "En vejledning i proceduren for indberetning af oplysninger vedrørende tekniske standarder og forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester" anføres der på side 45 i kommentarerne til artikel 8

"Medlemsstaterne skal fremsende en ny meddelelse vedrørende et udkast, der allerede er gennemgået i henhold til bestemmelserne i direktiv 98/34/EF, hvis de i mellemtiden har ændret den i væsentlig grad

Det fremgår yderligere af artikel 8, stk. 1, nr. 3 og den ovenfor citerede vejledning, at væsentlige ændringer kan være en tilføjelse af specifikationer eller krav eller en stramning af disse. § 76 stk. 2 og § 78 må i høj grad betragtes, som en stramning af kravene i forhold til det oprindelige lovforslag.

Dette medfører, at for at § 76 stk. 2 og § 78 kan anvendes overfor borgerne, så skal disse notificeres for Kommissionen på ny. En sådan ny notifikation medfører en ny status quo-periode på 3 måneder i henhold til direktiv 98/34 artikel 9, stk. 1. I denne status quo-

periode, ma lovforslaget ikke vedtages. Perioden, hvor lovforslaget ikke ma vedtages, vil naturligvis blive forlænget betydeligt, safremt Kommissionen, som Ladbrokes forventer, har kritiske bemærkninger.

3.2.2 Primært begrundet i økonomiske hensyn

Det er under punkt 3.1.2 gennemgaet, at nationale monopoler, der reelt er begrundet i statens økonomi eller hensynet til sociale aktiviteter, efter EF-domstolens praksis strider mod fællesskabsretten, der henvises i det hele til gennemgangen af de nyere afgørelser fra EF-domstolen under 3.1.2.

De fremsatte lovforslag indeholder pa flere omrader en videreførelse af de eksisterende monopoler pa udbud af spil, dette gælder eksempelvis lotterier og væddemal pa heste- og hundevæddeløb. Disse monopoler har historisk set alle som deres primære baggrund ønsket om at generere penge til almennyttige formål – hvilket ogsa senest er udtrykt i Danske Spil A/S' slogan *"til glæde og gavn"* og den medfølgende omfangsrige imagemarkedsføring, der blandt andet indeholder udsagnene *"den pulje der vinder, hver gang du laber"* og *"tøser pengene ind, sa vi kan støtte alt det, de andre ikke støtter"*. Danske Spil A/S's nævnte imagemarkedsføring er i øvrigt ved dom fra So- og Handelsretten trykt i U2010.1SH anset for stidende mod markedsføringsloven, uden at dette har faet konsekvenser for Danske Spil A/S' bevilling, pa trods af at denne forudsætter, at Danske Spil A/S iagttager god markedsføringssskik.

3.2.2.1 De forsatte monopoler generelt (§ 5 og § 12)

Allerede i de overordnede bemærkninger til Forslag til Lov om spil (Spilleloven) skinner statens økonomiske interesse og finansieringen af de sociale aktiviteter igennem, pa side 21 anføres blandt andet:

"Nærværende forslag har til formål ...

At Danske Spils overskudsmodtagere og staten sikres en langsigtet løsning pa de indtægter, som kommer fra lotteri, væddemal og andre spil, ..."

pa side 23 anføres det yderligere

"Udviklingen er bekymrende. . . . Samtidig falder overskuddet fra Danske Spil langsomt – det overskud som fordeles til velgørende formål."

At bibeholde monopoler pa visse spil i Danmark er generelt i strid med fællesskabsrettens artikel 43 og 49, idet det notorisk må lægges til grund, at monopolerne alene eller i hvert fald primært er begrundet i ønsket om at generere et provenu til statskassen og til fordeling til sociale aktiviteter

3.2.2.2 Det forsatte monopol pa spil pa heste- og hundevæddeløb (§ 12)

I bemærkningerne til Forslag til Lov om spil (Spilleloven) § 12 lægges der, hverken i det oprindelige forslag fra 3. juli 2009 eller det nu foreliggende forslag, pa ingen made skjul pa, at formålet med et forsatt monopol pa disse spil alene er begrundet i økonomiske hensyn og finansieringen af sociale aktiviteter. Det hedder saledes i bemærkninger pa side 36:

"Analyser viser dog, at en liberalisering af saavel puijevæddemal som væddemal med faste odds vil fore til, at spillet pa de lokale baner reduceres, og at interessen for heste og hundevæddeløb formindskes og pa sigt forsvinder."

Pa side 38, 2. afsnit:

"Herudover ville en reducereing af spillet skabe et tab af indtægter for hestevæddeløbssporten, som er stærkt afhængig af den forsatte finansielle støtte genereret via spil."

Pa side 39, 2. afsnit:

"Det foreslas derfor at forbyde udbud af fastodds væddemal pa hestevæddeløb for at bevare den danske hestevæddeløbskultur"

Begrundelsen for et forsatt monopol pa spil pa heste- og hundevæddeløb er dermed direkte i strid med fællesskabsrettens artikel 43 og 49, bade efter den ovenfor under 3.1.2 anførte

nyere praksis fra EF-domstolen, som efter den ældre praksis fra EF-domstolen i Gambelli-sagen, sag C-243/01, præmis 61 og i Zenatti-sagen, sag C-67/98, præmis 30 og 36-37.

3.2.3 Forlængelse af licenser uden udbud (§ 5, § 8 og § 12)

Det fremgår af bemærkningerne til disse bestemmelser, at det indstilles, at disse licenser – monopollicenserne til lotterier – væddemaal på heste- og hundevæddeløb og Klasselotteriet – fremover forsat tildeles henholdsvis Danske Spil A/S og Det Danske Klasselotteri A/S, der hidindtil har været bevillingshavere til udbud af disse spil.

Under henvisning til det ovenfor under 3.1.3.2 anførte om udbud, kan det kort konstateres, at en tildeling af licenserne som foreslået uden en udbudsrunde vil være i strid med fællesskabsretten.

3.2.4 Evgtvarende licenser (§ 5, stk. 2, § 8, stk. 2 og § 12, stk. 2)

Vedrørende tildelingen af licenser på ubestemt tid, som der er lagt op til i disse bestemmelser i forslaget, gør sig først og fremmest de samme synspunkter om udbud sig gældende, som anført ovenfor under 3.2.3 og 3.1.3.2.

Imidlertid er licenser på ubestemt tid, og dermed i princippet muligt evigtvarende, i sig selv allerede i strid med fællesskabsretten, fordi de ikke indeholder en tidsbegrænsning. Jf. blandt andet generaladvokatens udtalelse i *Ladbrokes mod Stichting de Nationale Sporttotalisator*, sag C-258/08 af 17. december 2009, præmis 178-179 og 182:

"Otherwise, the referring court would have asked the Court whether a system involving a virtually permanent exclusive right is compatible with Community law

If it had done so, I would have expressed my doubts as to whether such a system is compatible with the freedoms of movement.

However, I think the grant of exclusive rights for an unlimited period is difficult to justify in principle, because it closes the market of a Member State to all the operators who would be potentially interested with no limitation in time. Where a Member State decides to entrust the operation of gaming to an independent private entity, it is difficult to see what reasons there could be for granting that exclusive right indefinitely to a single operator.

3.2.5 Nægtelse af licens til "sigtede", samt tilbagekaldelse (§ 33, nr. 4 og § 54, stk. 1, nr. 2)

Det fremgår af lovforslagets § 33, nr. 4, at en person, der er sigtet for et strafbart forhold, der begrunder nærliggende risiko for misbrug, ikke kan få en tilladelse efter nærværende lov. Det fremgår yderligere af § 34, at det samme krav gælder virksomheder, og virksomhedernes direktør og bestyrelse. Ifølge § 54, nr. 2, kan en efterfølgende sigtelse føre til, at en tilladelse tilbagekaldes.

Det synes at stride mod helt grundlæggende retssikkerhedsprincipper, at en person eller virksomhed, der kun er sigtet, kan nægtes adgang til det danske spillemarked. Det er mindst ligeså problematisk, at en virksomhed eller person kan miste en allerede tildelt tilladelse og dermed miste muligheden for at drive en allerede opbygget forretning udelukkende på baggrund af en sigtelse. Konsekvensen af en tilbagekaldelse, i kortere eller længere tid, vil med stor sandsynlighed blive, at virksomheden må lukke med betydelige tab for dens ejere til følge. Dette vil være en helt uforholdsmæssig hard straf, såfremt virksomheden eller personen efter en retssag bliver frikendt.

Der findes ikke i dansk ret andre eksempler på, at man kan miste retten til at drive virksomhed eller i det hele taget udøve sit erhverv, uden at der foreligger en dom eller anden administrativ afgørelse.

Ifølge § 54, stk. 1, nr. 1 skal man have gjort sig *skyldig* i grov eller gentagen overtrædelse af nærværende lov for at få tilbagekaldt sin tilladelse. Tilføjes af, at man blot skal være sigtet i nr. 2, synes så meget desto mere at være en helt urimelig udvidelse.

Allt i alt er det Ladbrokes opfattelse, at § 33, nr. 4 og § 54, stk. 1, nr. 2, strider imod det helt grundlæggende retsprincip om, at man er uskyldig, indtil det modsatte er bevist. De nævnte regler vil kunne få meget vidtrækkende konsekvenser for personer og virksomheder, som intet ulovligt har gjort.

Ladbrokes skal derfor indstille, at ordet "sigtet" undlades i § 33, nr. 4 og § 54, stk. 1, nr. 2.

3.2.6 DNS- og betalingsblokering (§ 73, stk. 2 og § 78, stk. 1)

I forlængelse af de under 2.4 gjorte bemærkninger vedrørende DNS- og betalingsblokeringer, skal her gøres nogle yderligere bemærkninger om disse tiltags manglende effektivitet.

En hurtig søgning på internettet giver adgang til en række af hjemmesider, der alle indeholder vejledninger i hvordan man nemt kan omgå en DNS-blokering. De fleste af disse vejledninger retter sig udelukkende til brugerne. Såfremt den blokerede hjemmeside ligeledes iværksætter tiltag til at omgå blokeringen, så er der endnu flere muligheder.

Det må alene på den baggrund konkluderes, at det er umuligt at opretholde en effektiv DNS-blokering i praksis.

Den samme konklusion kom Skatteministeriet egne eksperter til i 2001 i rapporten "En udrådning af internetspil i Danmark". I denne rapport stilles bl.a. spørgsmålet, afsnit 1.4:

"Kan man kontrollere internettets trafik og blokere en hjemmeside?"

Til dette er svaret i rapporten:

Nej, det er umuligt i praksis!

For så vidt angår betalingsblokering, så vil denne form for blokering have en endnu mindre effekt i praksis. En meget simpel metode til at omgå betalingsblokeringen er, at forbrugerne blot opretter en konto i et andet EU-land, og bruger denne til betaling hos udenlandske spilleudbydere. Derudover findes der en lang række internetbaserede betalingsmuligheder, som ikke vil kunne rammes af nærværende lovforslag. Som eksempel kan nævnes E-

Wallet. Der kan yderligere henvises til de under 2.3 anførte bemærkninger om erfaringerne fra USA med betalingsblokering. Erfaringerne fra USA viser tydeligt, at det ikke er muligt i praksis at handhæve en effektiv betalingsblokering.

I den overfor nævnte rapport udtaler Skatteministeriets egne eksperter da også, at man ikke på sigt kan blokere for betalingen til udenlandske spilleudbydere. I rapporten stilles bl.a. spørgsmålet, i afsnit 1.4:

"Kan man blokere for betaling til udbyderen via PBS?"

Skatteministeriets egne eksperter svarer til dette:

"Nej, i hvert fald ikke på sigt!"

Der anføres videre under samme spørgsmål i rapporten:

"Selv med et kreditkort, der benytter PBS som kortindløser, kan en spilleudbyder, som er "blokeret", tilbyde betaling med kreditkort. Ved at bruge en betalingsser-vice, der skjuler, hvem betalingen går til, som f.eks. InterSafe Global LLC, kan blo-kering af en spilleudbyder ikke forhindre, at spilleren får adgang til internetspillet med et kreditkort. InterSafe Global LLC benyttes i dag af en række kasinoer på in-ternettet"

Der er naturligvis sket en udvikling i de tekniske muligheder for DNS- og betalingsblokering, siden 2001. Faktum er blot, at udviklingen af muligheder for at omgå DNS- og betalingsblokeringer er gået endnu hurtigere. Det må derfor stadig betragtes som umuligt at gennemføre og opretholde en effektiv DNS- og betalingsblokering i praksis.

I bemærkningerne til lovforslaget nævnes Norge som et eksempel, hvor man har indført betalingsblokering. Der skal i den forbindelse henvises til EFTA Surveillance Authority's svar på Norges notifikation af deres betalingsblokering:

"In summary it should be emphasized that the Authority maintains its concerns

regarding the appropriateness and the necessity of the general ban on unlicensed gambling services. Primarily it would like to reiterate its concerns with regard to the consistency and proportionality of banning the processing of payments to gambling services offered by service providers established in other EEA States, while at the same time allowing the transfer of payments to similar gambling services available from licensed Norwegian operators. Furthermore, the Authority would like to repeat its concerns with regard to the banning of the transfer of payments to all types of un-licensed gambling services, without subjecting each gambling activity to an individual or type-based assessment of the risks connected with each individual game. The risks inherent in gambling varies between different types of games. For example, it is generally accepted that many lotteries are virtually risk free from a gambling addiction point of view, whereas other types of games pose higher addiction risks."

EFTA er altså meget betænkelige ved en general betalingsblokering overfor alle spil og spilleudbydere uden at vurdere hvert enkelt spil. Det kan med rimelighed konkluderes, at de bekymringer som EFTA giver udtryk for, deles af Kommissionen. Betalingsblokeringen i sin nuværende form, indeholder altså en række problemer i forhold til EU-lovgivningen.

Afslutningsvis skal det i forlængelse af afsnit 3.2.1 om ny notifikation påpeges, at § 78 i lovforslaget ikke kan bruges som hjemmel til at iværksætte DNS- og betalingsblokering, før der er sket en ny notifikation for Kommissionen.

3.2.7 Omsætningens betydning for bødestørrelsen (§ 73, stk. 7 og § 78, stk. 2)

Det fremgår af § 73, stk. 7 og § 78, stk. 2, at der skal tages hensyn til virksomhedens omsætning, når bødestørrelsen skal fastlægges. Det fremgår dog hverken af de nævnte paragraffer, eller af bemærkninger til lovforslaget, om det er virksomhedens omsætning på verdensplan eller omsætningen på det danske marked.

Safremt "virksomhedens omsætning" skal forstås, som virksomhedens omsætning på verdensplan, vil dette betyde en betydelig skævvridning af bøderne for rent nationale spilleudbydere, som Danske Spil A/S, i forhold til spilleudbydere som Ladbrokes, der opererer i hele verden. Det vil betyde, at Ladbrokes vil blive straffet betydeligt hårdere end Danske Spil

A/S for den samme overtrædelse. Dette på trods af at en evt. overtrædelse på det danske marked ikke vil have nogen indflydelse på indtjeningen på de øvrige spillemarkeder, hvor Ladbrokes måtte være repræsenteret.

Systemet med bødestørrelser udregnet på baggrund af omsætning kendes blandt andet fra konkurrenceretten. I konkurrenceretten tages der dog hensyn til markedsopdelingen i forbindelse med udregningen af bødestraffe. Det fremgår blandt andet af Rådets forordning nr. 01/2003, om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82, artikel 23 stk. 2, in fine:

"Hvis en overtrædelse begået af en virksomhedssammenslutning vedrører medlemsvirksomhedernes aktiviteter, kan bøden ikke overstige 10 % af summen af den samlede omsætning for de medlemmer, der er aktive på det marked, der er berørt af den af virksomhedssammenslutningen begåede overtrædelse".

Artikel 23, stk. 2 sikrer, at der ved udregningen af bøden tages hensyn til, at den del af virksomhedssammenslutningens omsætning, der ikke har været påvirket af overtrædelsen, ikke inddrages i bødeberegningen.

Ladbrokes mener, på baggrund af dette og på baggrund af opdelingen af spillemarkederne, at der ved udregning af bødestørrelsen efter § 73, stk. 7 og § 78, stk. 2, udelukkende skal tages hensyn til den pågældende virksomheds omsætning på det danske marked.

3.2.8 Diskriminering i afgiftsniveauet (Spilleafgiftsloven)

Det fremgår af lovforslaget til lov om afgifter af spil side 32, at lovforslaget ikke har været notificeret for Kommissionen.

Det fremgår eksempelvis af lovforslagets § 9, stk. 1 og § 10, at der diskrimineres i afgiftsniveauet på de væddemål, som udenlandske spiludbydere efter forslaget til Spilleloven kan opnå tilladelse til, og de væddemål, der forsat efter det nuværende forslag til Spilleloven er omfattet af monopol. Lovforslaget har derfor notorisk indflydelse på samhandlen mellem medlemsstater og skulle derfor have været notificeret for Kommissionen.

Om retsfolgerne af den manglende notifikation henvises til punkt 3.1 3.1 og 3.2.1

4. Afrunding

Ladbrokes håber at de fremførte kommentarer kommer til at indgå i ministeriets og regeringens holdning til lovforslagene. Ladbrokes ser frem til at forsætte dialogen med de danske myndigheder om tilvejebringelsen af en effektiv og attraktiv regulering af et liberaliseret marked for udbud af spil til de danske forbrugere. Ladbrokes vil med sin internationale erfaring gerne give yderligere input til den videre proces, idet Ladbrokes og vi gerne stiller os til rådighed for et møde med ministeriet, hvor de ovenfor anførte synspunkter og idéer kan uddybes yderligere.

På vegne af Ladbrokes

Chas. Hude Legal

Lars Kærnoe

Advokat (H)